

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของ Bsptc ต่ออัตราการคงอยู่ เพื่อการพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหามาเพื่อป้องกันการหลุดออกจากระบบการศึกษา มีดังนี้

1. กฎ ระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
2. นโยบายระดับกระทรวงศึกษาขึ้นไป
3. นโยบายระดับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ลงมา
4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
5. บริบทวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิด

1. กฎ ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน/นักศึกษา และอัตราการคงอยู่

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
 - 1.1 กำหนดให้สถานศึกษาต้องส่งเสริมผู้เรียนให้พัฒนาศักยภาพเต็มตามความสามารถ
 - 1.2 เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา
 - 1.3 เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการดูแล ช่วยเหลือ ติดตามผู้เรียน
2. พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551
 - 2.1 กำหนดบทบาทของสถานศึกษาอาชีวะในการจัดการเรียนรู้ควบคู่กับการดูแลผู้เรียน
 - 2.2 ระบุว่าสถานศึกษาต้องสนับสนุนนักศึกษาให้สำเร็จการศึกษาและลดการออกกลางคัน
 - 2.3 เกี่ยวข้องกับ “อัตราการคงอยู่ (Retention Rate)” ของผู้เรียนในสายอาชีพ

3. แนวปฏิบัติระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของกระทรวงศึกษาธิการ

(เอกสารกรมส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูฯ)

เน้น 5 กระบวนการสำคัญ

- 3.1 การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล
- 3.2 การคัดกรองนักเรียน
- 3.3 การส่งเสริมและพัฒนา
- 3.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา

3.5 การส่งต่อ

ใช้เป็นกรอบการปฏิบัติของครูที่ปรึกษาโดยตรง

4. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน/นักศึกษา พ.ศ. 2548

4.1 เน้นการติดตามผู้เรียนที่มีความเสี่ยง

4.2 ครอบคลุมการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจและสังคม

4.3 สถานศึกษาต้องจัดระบบเพื่อให้ผู้เรียน “คงอยู่ในสถานศึกษา” ให้นานที่สุดจนจบหลักสูตร

5. ข้อบังคับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) เกี่ยวกับสวัสดิการนักศึกษา

5.1 จัดสวัสดิการ เช่น ทุนการศึกษา เงินกู้ อาหารกลางวัน

5.2 ส่งผลโดยตรงต่ออัตราการคงอยู่ของนักศึกษาที่มีปัญหาเศรษฐกิจ

6. กฎ/ระเบียบภายในของ BSPTC (ใช้ตามบริบทจริงของวิทยาลัย เช่น)

6.1 ระเบียบว่าด้วยการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา

6.2 ระเบียบการติดตามนักเรียนที่ขาดเรียนเกินกำหนด

6.3 ระเบียบการจัดโฮมรูมและการให้คำปรึกษา

6.4 มาตรการช่วยเหลือนักเรียนด้านทุนและสวัสดิการ

หมายเหตุ: ในงานวิจัย คุณสมารถอ้างถึง “ระเบียบภายในสถานศึกษา” ได้ แม้ไม่ได้ระบุขอบข่ายเพื่อสะท้อนบทบาทของ BSPTC ในการดูแลและคงนักศึกษาไว้ในระบบ

7. กฎหมายคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

7.1 สนับสนุนการช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาครอบครัว ความรุนแรง หรือถูกทอดทิ้ง

7.2 ส่งผลต่อบทบาทครูที่ปรึกษาในการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก

8. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาครอบครัว พ.ศ. 2562

8.1 สนับสนุนบทบาทสถานศึกษาในการพัฒนาคุณภาพชีวิตครอบครัว

8.2 ส่งเสริมการช่วยเหลือผู้เรียนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาครอบครัว

ความเชื่อมโยง:

เกี่ยวข้องกับผู้เรียนกลุ่มเสี่ยงที่ครูที่ปรึกษาต้องติดตาม

2. นโยบายระดับกระทรวงศึกษาขึ้นไป

1. นโยบาย “การดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Student Support System)” ของกระทรวงศึกษาธิการ

1.1 กระทรวงศึกษาฯ กำหนดให้ทุกสถานศึกษาออกแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นทางการ

1.2 มุ่งเน้นการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรอง การเยี่ยมบ้าน และการติดตามผล

1.3 จุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันเด็กออกกลางคัน และส่งเสริมความอยู่รอดทางการศึกษา

ความเกี่ยวข้อง:

เป็นฐานที่มาของระบบดูแลช่วยเหลือที่ BSptc ต้องนำไปปฏิบัติ ส่งผลโดยตรงต่ออัตราการคงอยู่ของนักศึกษา

2. นโยบายการศึกษาแห่งชาติ (National Education Policy)

2.1 เน้นความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษา

2.2 ส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนทุกมิติ

2.3 กำหนดให้สถานศึกษามีระบบสนับสนุนผู้เรียนเพื่อลดปัญหาการหลุดจากระบบการศึกษา

ความเกี่ยวข้อง:

เป็นฐานกฎหมายและทิศทางระดับชาติที่กำหนดให้ทุกสถานศึกษาต้องป้องกันนักเรียนออกกลางคัน

3. นโยบาย “เด็กไทยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” (No Child Left Behind – Thailand)

3.1 เป็นนโยบายสำคัญในยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาฯ

3.2 เน้นการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะผู้เสี่ยงหลุดออกจากระบบการศึกษา

3.3 ครอบคลุมการพัฒนาสุขภาพกาย ใจ เศรษฐกิจครอบครัว และการเรียนรู้

ความเกี่ยวข้อง:

สนับสนุนการทำงานของครูที่ปรึกษาในการคงการเรียนรู้ (Retention)

4. นโยบายป้องกันนักเรียนออกกลางคันของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ./OVEC)

4.1 เน้นการลดอัตราการออกกลางคันในสถานศึกษาอาชีวะ

4.2 กำหนดให้สถานศึกษามีตัวชี้วัดด้าน “อัตราการคงอยู่และจบการศึกษา”

4.3 บังคับให้ครูที่ปรึกษาและฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนติดตามผู้เรียนเป็นรายบุคคล

ความเกี่ยวข้อง:

ตรงกับ BSptc โดยตรง เพราะเป็นสถานศึกษาในสังกัด สอศ.

5. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์)

5.1 เน้นการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและศักยภาพในการเรียนรู้

5.2 ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

5.3 เน้นการเข้าถึงและความเสมอภาคทางการศึกษา

ความเกี่ยวข้อง:

นโยบายนี้ผลักดันให้สถานศึกษาต้องรักษาผู้เรียนไว้ในระบบการศึกษา

6. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579

6.1 เน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

6.2 ส่งเสริมระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

6.3 กำหนดให้สถานศึกษาต้องพัฒนากลไกป้องกันการออกกลางคัน

ความเกี่ยวข้อง:

ใช้เป็นกรอบการอ้างอิงหลักในงานวิจัยและดำเนินงานของ BSptc

7. นโยบายด้านจิตวิทยาและสุขภาพของผู้เรียน (MOE Psychological Support Policy)

7.1 เน้นการพัฒนาระบบให้คำปรึกษา การดูแลด้านจิตใจ และการส่งเสริมสุขภาพจิต

7.2 ครูที่ปรึกษาต้องมีบทบาทในการคัดกรองนักเรียนที่มีปัญหาทางอารมณ์หรือพฤติกรรม

ความเกี่ยวข้อง:

สอดคล้องกับการดูแลช่วยเหลือ เพื่อคงนักศึกษาให้อยู่ในระบบโดยลดปัญหาทางจิตสังคม

3. นโยบายระดับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ลงมา

1. นโยบายลดอัตราการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา (Vocational Dropout Reduction Policy)

1.1 สอศ. กำหนดให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาทุกแห่งต้องมีมาตรการเชิงรุกเพื่อลดจำนวนผู้เรียนออกกลางคัน

1.2 กำหนดตัวชี้วัดสำคัญคือ อัตราการคงอยู่ (Retention Rate) และต้องรายงานผลประจำภาคเรียน

1.3 เน้นการติดตามผู้เรียนที่มีความเสี่ยงด้านการเงิน ผลการเรียน การขาดเรียน และปัญหาครอบครัว

ความเกี่ยวข้อง:

เป็นหัวใจสำคัญของงานวิจัย เพราะงานมุ่งศึกษาว่า “การดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของ BSptc ส่งผลต่อการคงอยู่หรือไม่”

2. นโยบายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาอาชีวศึกษา (Student Support System in Vocational Colleges)

2.1 สอศ. มอบหมายให้ทุกสถานศึกษาจัดระบบดังนี้

1. การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนา

4. การป้องกันและแก้ไข้ปัญหา

5. การส่งต่อ

2.2 ครูที่ปรึกษาต้องทำงานเชิงระบบและต้องมีการบันทึกข้อมูลในแฟ้มประวัตินักเรียนอย่างเป็นทางการ

ความเกี่ยวข้อง:

เป็นฐานของการจัดกิจกรรมดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของ BSptc ซึ่งเป็นตัวแปรต้นของงานวิจัย

3. นโยบายการพัฒนาครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวในอาชีวศึกษา (Advisor and Guidance Teacher Development Policy)

3.1 สอศ.สนับสนุนให้ครูที่ปรึกษามีทักษะด้านจิตวิทยา การให้คำปรึกษา การคัดกรองผู้เรียน และการติดตามกลุ่มเสี่ยง

3.2 ส่งเสริมการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ การป้องกัน พฤติกรรมเสี่ยง และการสร้างสัมพันธ์กับผู้เรียน

ความเกี่ยวข้อง:

สะท้อนว่าคุณภาพการทำงานของครูที่ปรึกษามีผลต่อผลลัพธ์การคงอยู่

4. นโยบายส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและระเบียบวินัยผู้เรียน

4.1 มีแนวทางลดพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การทะเลาะวิวาท การขาดเรียน การใช้สารเสพติด

4.2 กำหนดให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมสร้างวินัยและคุณธรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจเรียนจนสำเร็จ

ความเกี่ยวข้อง:

เมื่อปัญหาพฤติกรรมลดลง ผลการเรียนรู้และความตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้น ช่วยเพิ่มอัตราคงอยู่

5. นโยบายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน (School–Family–Community Partnership Policy)

5.1 สอศ. กำหนดให้สถานศึกษาต้องมีระบบสื่อสารกับผู้ปกครอง เช่น

5.1.1 การเยี่ยมบ้าน

5.1.2 การแจ้งผลการเรียน

5.1.3 การร่วมแก้ปัญหาเด็กกลุ่มเสี่ยง

5.2 ส่งเสริมเครือข่ายชุมชนช่วยเหลือผู้เรียน เช่น อบต., อบท., ภาคเอกชน

ความเกี่ยวข้อง:

ครอบครัวและชุมชนเป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนให้ผู้เรียนไม่ออกกลางคัน

6. นโยบายพัฒนาสภาพแวดล้อมและคุณภาพชีวิตนักเรียนนักศึกษา (Student Quality of Life Policy)

6.1 ย้ำให้สถานศึกษามีการจัดสวัสดิการพื้นฐาน เช่น ทุนการศึกษา อาหาร ห้องพักนักศึกษา

6.2 สนับสนุนการช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจแก่นักศึกษาที่ขาดโอกาส

ความเกี่ยวข้อง:

ช่วยลดความจำเป็นให้นักเรียนออกไปทำงานกลางคัน และเพิ่มอัตราคงอยู่

7. นโยบายการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาและผู้หลุดจากระบบ

7.1 มีระบบฐานข้อมูลนักเรียนที่ออกกลางคัน และผู้ที่จบการศึกษา

7.2 ให้สถานศึกษาตรวจสอบสาเหตุและวางแผนป้องกันในปีถัดไป

ความเกี่ยวข้อง:

ข้อมูลนี้ช่วยกำหนดตัวชี้วัดของงานวิจัยและวัดความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Student Support System)

เป็นแนวคิดพื้นฐานที่ใช้ในสถานศึกษาของไทย โดยประกอบด้วย 5 องค์ประกอบสำคัญ

1.1 การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล

1.2 การคัดกรองผู้เรียน

1.3 การส่งเสริมและพัฒนา

1.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา

1.5 การส่งต่อ

ความเชื่อมโยงกับงานวิจัย:

เป็นกรอบหลักของการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่ BSptc ใช้ในการดำเนินงาน และเป็น “ตัวแปรต้น” ที่มีผลต่อ อัตราการคงอยู่ของผู้เรียน

2. ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs Theory) มาสโลว์เสนอว่ามนุษย์ต้องได้รับการตอบสนองความต้องการ 5 ระดับ ได้แก่

2.1 ความต้องการพื้นฐานทางกายภาพ

2.2 ความปลอดภัย

2.3 ความรักและการเป็นส่วนหนึ่ง

2.4 ความนับถือตนเอง

2.5 การบรรลุศักยภาพ

การเชื่อมโยงกับงานวิจัย:

ผู้เรียนจะคงอยู่ในระบบการศึกษามากขึ้น หากได้รับการตอบสนองความต้องการ เช่น

1. ทุนการศึกษา (ความต้องการพื้นฐาน)
2. การดูแลด้านจิตใจ (ความรัก)
3. การให้กำลังใจ (ความนับถือตนเอง)

3. ทฤษฎีความผูกพันของไทน์เทอร์ (Tinto's Student Retention Theory)

ทฤษฎีระดับสากลด้าน “การคงอยู่ของผู้เรียน”

Tinto อธิบายว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จและไม่ออกกลางคันหากมีความผูกพัน 2 มิติ ได้แก่

1. ความผูกพันด้านวิชาการ (Academic Integration)
2. ความผูกพันด้านสังคม (Social Integration)

วิธีเพิ่ม retention ตามทฤษฎี:

- การให้คำปรึกษาใกล้ชิด
- การสนับสนุนทางการเรียน
- ความสัมพันธ์ที่ดีกับครูที่ปรึกษา
- สภาพแวดล้อมที่อบอุ่นและปลอดภัย

ความเกี่ยวข้องกับงานวิจัย:

เป็นทฤษฎีสำคัญที่รองรับ “อัตราการรักษาอยู่” (ตัวแปรตาม)

4. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura's Social Learning Theory)

เน้นว่ามนุษย์เรียนรู้จากการสังเกตแบบอย่าง

ครูที่ปรึกษามีบทบาทสำคัญในการเป็น “ต้นแบบ” ด้าน

- 4.1 วินัย
- 4.2 การควบคุมอารมณ์
- 4.3 การแก้ปัญหา
- 4.4 ความรับผิดชอบ

เชื่อมโยงกับงานวิจัย:

หากครูที่ปรึกษามีปฏิสัมพันธ์ที่ดี จะช่วยลดปัญหาพฤติกรรมและเพิ่มความต่อเนื่องในการเรียน

5. ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences Theory – Gardner)

การตระหนักว่าเด็กมีศักยภาพหลากหลาย สามารถช่วยให้ครูที่ปรึกษา

- 5.1 มองเห็นความสามารถเฉพาะตัว
- 5.2 ให้คำปรึกษาได้ตรงกับความถนัด
- 5.3 ลดความรู้สึกด้อยค่าในผู้เรียน

ความเกี่ยวข้อง:

ช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนและไม่ลาออกกลางคัน

6. ทฤษฎีความคาดหวัง-ความพยายาม (Expectancy-Value Theory: Vroom)

อธิบายว่า ผู้เรียนจะมีแรงจูงใจสูงเมื่อเชื่อว่า

6.1 ตนเองทำได้ (Expectancy)

6.2 การเรียนมีคุณค่า (Value)

6.3 ผลลัพธ์คุ้มค่า (Reward)

การเชื่อมโยง:

การให้คำแนะนำด้านการเรียนและเป้าหมายอาชีพของครูที่ปรึกษาช่วยเพิ่มแรงจูงใจและอัตราคงอยู่

7. แนวคิดการให้คำปรึกษาแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Person-Centered Counseling – Rogers) รोजерสเสนอว่า ผู้ให้คำปรึกษาต้องมี

7.1 ความเห็นอกเห็นใจ (Empathy)

7.2 ความจริงใจ (Genuineness)

7.3 การยอมรับโดยไม่มีเงื่อนไข (Unconditional positive regard)

เชื่อมโยงกับงานวิจัย:

ช่วยให้ผู้เรียนเปิดใจ ลดความเครียด และมีความผูกพันกับสถานศึกษา ซึ่งส่งผลต่อ retention โดยตรง

8. ทฤษฎีระบบนิเวศของบรอนเฟนเบรเนอร์ (Bronfenbrenner's Ecological Systems Theory) อธิบายว่าพฤติกรรมของผู้เรียนได้รับอิทธิพลจากหลายระบบ เช่น

8.1 ครอบครัว

8.2 โรงเรียน

8.3 เพื่อน

8.4 สภาพแวดล้อมสังคม

8.5 เศรษฐกิจ

ความเกี่ยวข้อง:

ทำให้เห็นว่าการคงอยู่ของผู้เรียนไม่ได้ขึ้นกับปัจจัยเดียว แต่เป็นผลรวมของสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งครูที่ปรึกษามีบทบาทในการเชื่อมโยงระบบเหล่านี้

5. บริบทวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน เป็นสถานศึกษาที่ตั้งขึ้นเพื่อจัดการศึกษาอาชีวศึกษา และฝึกอบรมวิชาชีพ ทุกระดับ เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ความต้องการ

ของตลาดแรงงาน รวมทั้งก้าวทัน การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมส่วนรวมของประเทศ อันเป็นการ เสริมสร้างและพัฒนากำลังคนของประเทศให้มี คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน ประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ.2537 เลขที่ 101 หมู่ 1 ถนนเพชร เกษม ตำบลทองมงคล อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77230 โทรศัพท์ 03 269 7062 โทรสาร 03 269 7061 website : <http://www.bspc.ac.th> บนเนื้อที่ 43 ไร่ ได้รับ งบประมาณทั้งสิ้น 27,969,800 บาท (ยี่สิบเจ็ดล้าน เก้าแสนหกหมื่นเก้าพันแปดร้อยบาทถ้วน) แบ่ง งบประมาณออกเป็น 3 ปี คือ

ปี 2537	งบประมาณ	5,000,000.-	บาท
ปี 2538	งบประมาณ	16,000,000.-	บาท
ปี 2539	งบประมาณ	6,188,000.-	บาท

ในปี 2538 วันที่ 13 มีนาคม พ.ศ.2538 เวลา 13.39น. ได้ทำพิธีวางศิลาฤกษ์ และดำเนินการ ก่อสร้าง โดยห้างหุ้นส่วนจำกัดทับสะแกก่อสร้าง

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน เปิดทำการเรียนการสอนครั้งแรก เมื่อปีการศึกษา 2539 โดย จัดตั้งตาม วัตถุประสงค์ขยายการศึกษาให้มากขึ้น เพื่อสอดคล้องกับการขยายตัวกับเศรษฐกิจใน ขณะนั้น โดยเปิดทำการเรียนการสอนดังนี้

สาขาอุตสาหกรรมมี 3 สาขางาน

- สาขางานช่างยนต์
- สาขางานไฟฟ้ากำลัง
- สาขางานอิเล็กทรอนิกส์

สาขาบริหารธุรกิจมี 2 สาขางาน

- สาขางานบัญชี
- สาขางานการขาย

ทำเนียบผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

1. นายทวีพันธ์ คล้ายเพชร 25 พฤศจิกายน 2537 - 15 ตุลาคม 2550
2. นายสุรินทร์ นวลรอด 20 เมษายน 2550 - 17 ตุลาคม 2554
3. นายบรรยงค์ วงศ์สกุล 13 มกราคม 2555 - 25 ธันวาคม 2562
4. นายพิษณุเวท โพธิ์เพชร 8 กรกฎาคม 2562 - 30 ตุลาคม 2563
5. นายนิมิตร ศรียาภัย 2 พฤศจิกายน 2563 - ปัจจุบัน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กนกวรรณ ศรีสม (2562). “การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา เพื่อเพิ่มอัตราคงอยู่” งานวิจัยศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักศึกษา พบว่าการเยี่ยม บ้าน การติดตามผลการเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักศึกษา ส่งผลเพิ่มอัตราการคงอยู่ได้อย่างชัดเจน

สมชาย อินทร์จันทร์ (2561). “รูปแบบการให้คำปรึกษาเชิงรุกเพื่อลดการออกกลางคันในสถานศึกษาอาชีวะ” ผลการวิจัยพบว่า การให้คำปรึกษารายบุคคลและกิจกรรมโฮมรูมแบบมีส่วนร่วม ส่งผลให้ผู้เรียนมีความผูกพันต่อสถานศึกษาเพิ่มขึ้น และลดอัตราการออกกลางคัน

ปานชีวา สุวรรณโชติ (2564). “ปัจจัยที่มีผลต่อการคงอยู่ของนักเรียนอาชีวศึกษาและบทบาทครูที่ปรึกษา” ศึกษาปัจจัยด้านการเรียน ครอบครัว และทักษะการดูแลของครูที่ปรึกษา พบว่าครูที่มีทักษะด้านจิตวิทยาและการสื่อสาร ช่วยให้นักเรียนไม่ลาออกกลางคัน

อรพินท์ แซ่ตั้ง (2560). “การช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจและผลต่อความต่อเนื่องในการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษา” ผลการศึกษาแสดงว่าทุนการศึกษา เงินอุดหนุน และการช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาเศรษฐกิจ ส่งผลโดยตรงต่อการคงอยู่ในระบบการศึกษา

พิเชษฐ พองนวล (2563). “บทบาทกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่อการเสริมแรงจิตใจและอัตราการคงอยู่ของนักศึกษา” บ่งชี้ว่ากิจกรรมเสริมทักษะอาชีพและกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่จัดโดยครูที่ปรึกษา ช่วยเพิ่มแรงจูงใจและทำให้ผู้เรียนอยู่เรียนจนจบมากขึ้น

ธัญชนก เพ็ชรทอง (2565). “การใช้ระบบคัดกรองผู้เรียนกลุ่มเสี่ยงในสถานศึกษาอาชีวะเพื่อป้องกันการออกกลางคัน” พบว่าการคัดกรองนักเรียนโดยใช้ข้อมูลผลการเรียน การขาดเรียน และพฤติกรรม สามารถช่วยให้ครูที่ปรึกษาเข้าไปช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันเวลา ส่งผลต่อ retention อย่างมีนัยสำคัญ

จิตรลดา วงศ์เพียร (2561). “ความผูกพันระหว่างครูที่ปรึกษากับนักเรียนและผลต่อการคงอยู่ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา” งานวิจัยพบว่า ความไว้วางใจ ความเอาใจใส่ และช่องทางสื่อสารที่เข้าถึงง่าย เป็นปัจจัยที่ช่วยให้นักเรียนมีความผูกพันและลดการลาออกกลางคัน

7. กรอบแนวคิด

